

Foreldrerollen i behandling av barn og unge

Avhandlingen undersøker i hvor stor grad foreldrene er integrert i poliklinisk behandling i det norske psykiske helsevernet for barn og unge.

PUBLISERT 1. juni 2007

PRAVIN ISRAEL

forsvarte 19. april 2006 sin avhandling *Parent involvement in mental health care of children and adolescents: empirical studies from clinical care setting* for dr.psychol.-graden ved Universitetet i Bergen.

Det er bred enighet blant fagfolk om foreldres betydning for barns mentale helse. Imidlertid finnes det lite forskning om foreldrenes rolle i behandlingskontekst, særlig om barn og unge henvist til spesialisthelsetjeneste for psykisk helse. Arbeidet består av tre empiriske undersøkelser hvorav to ble foretatt i regi av Barne- og ungdomspsykiatri, Stavanger Universitetssjukehus (BUPA, SUS). En undersøkelse var basert på et nasjonalt utvalg av barn og unge som ble behandlet i psykisk helsevern for barn og unge i 2002. Resultatene viser at foreldrene er mer involvert i utredning og behandling av mindre barn (0–12 år) eldre barn og ungdom. Videre er foreldrene mer involvert i behandling av gutter enn jenter og mer involvert i behandling av barn med eksternaliserende problemer (for eksempel hyperkinetisk forstyrrelse) enn barn med internaliserende problemer (for eksempel depresjon). Sammenlignet med familier som ikke har opplevd samlivsbrudd, har familier som opplever samlivsbrudd, mindre kontakt med behandlingsapparatet. Videre er det en klar sammenheng mellom uenighet mellom

foreldre og ungdom og foreldreinvolvering – særlig uenighet vedrørende ungdommens interpersonlige problemer.

Resultatene har implikasjoner for organisering av det kliniske tilbudet, slik at klinikken blir mer tilgjengelig for barn som har opplevd sammenbrudd i familien. Funnene vedrørende uenighet mellom foreldre og ungdom har viktige implikasjoner.

Sammenhengen mellom uenighet og mindre foreldreinvolvering ser ut til å påvirke frafall fra behandling.

Kontakt pravin@uib.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 6, 2007, side